

Η μάχη της Σιάτιστας

Ονομαζόμαστε Ειρήνη και Βασιλική και έχουμε ζήσει σαν παιδιά, τη μάχη της 4ης Νοεμβρίου του 1912 στη Σιάτιστα.

Το πρωί εκείνης της ημέρας, οι στρατιώτες μιλούσαν για το πόσο καλά είχαν περάσει το βράδυ στα σπίτια των Σιατιστινών. Μιλούσαν για το πώς τους φιλοξένησαν και τους έστρωσαν να κοιμηθούν σε βελούδινα παπλώματα. Έτσι είχαν ξεχάσει και τον Μπεκλή Αγά και τη μάχη.

Κατά το μεσημέρι οι Τούρκοι έφτασαν κοντά στη Σιάτιστα, έτσι οι στρατιώτες μας ετοιμάστηκαν. Οι Σιατιστινοί κουβάλησαν, ως το Καστράκι, τα κανόνια στις πλάτες τους, καθώς τα άλογα είχαν κουραστεί. Η μάχη ξεκίνησε.

Στη διάρκειά της, οι Τούρκοι προσπάθησαν να ξεγελάσουν τους Έλληνες στρατιώτες, λέγοντας ελληνικά ονόματα, αλλά δεν τα κατάφεραν.

Η σύγκρουση ήταν πολύ σκληρή. Σκοτώθηκαν πολλοί από τους Κρητικούς εθελοντές, όμως οι Έλληνες δεν το έβαλαν κάτω. Οι απώλειες των Τούρκων ήταν πιο πολλές. Τελικά αποχώρησαν ηττημένοι στην ομίχλη.

Μετά το τέλος της μάχης, όλοι οι τραυματίες μεταφέρθηκαν στο Τραμπάντζειο Γυμνάσιο. Αυτό που θυμόμαστε είναι ότι πηγαίναμε και βοηθούσαμε όσο μπορούσαμε. Ήταν μια ξεχωριστή, μια ιστορική μέρα για την πόλη μας.